

Bílý hrob

Fešáci

1. V zádech mě mrazí studenej pot.
To mojí drazí není mi vhod.
Mou náladu kazí i pár vlčích stop.
Ať chci, kam se plazím, je jen bílej hrob.

R: Vítr tu skučí jak rozjetej vlak.
Mě představa mučí, co stane se pak.
Až dojdou mi síly, až dojde mi dech,
kosti mí bílý až pokryje mech.

2. Ještě pár metrů teď před sebou mám.
Já se k těm světům snad nedobelhám.
Do tváří pálí mě strašlivej mráz.
Na chvíli sednu si, půjde to snáz.

R:

3. Kde se tu vzala teď i láska má,
v náručí svojí mě objímá.
Hřeje mě krásně i její dlaň.
Já zapomněl na mráz i na bílou pláň.

R:

4. Našli ho zjara, když odešel sníh.
Ty, co tam stály, ňák přešel smích.
On v ruce měl šátek, co holce chtěl dát.
Prej měla svátek a chtěli se brát.
On v ruce měl šátek, co holce chtěl dát.
Prej měla svátek a chtěli se brát.

R:

Až dojdou mi síly, až dojde mi dech,
kosti mí bílý až pokryje mech.